

College van Beroep voor de Examens

Nr. AC 1602 10578

Het College van Beroep voor de Examens,
prof. mr. B.W.N. de Waard, voorzitter, dhr. dr. P.G.F. Eversmann, dhr. L. van Laar, leden.

BESLISSING inzake het beroep van de heer _____ hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 11 februari 2016 gericht tegen de beslissing van 3 februari 2016, van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, hierna te noemen “verweerster”, waarin aan appellant toestemming is gegeven om het onderwijs van de vakken *International Law of Military Operations* en *History and Theory of International Law* te volgen. Wegens de bij dat vak in de studiegids gestelde ingangseisen mag appellant geen tentamen afleggen van het vak *International Law of Military Operations*.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant volgt de masteropleiding *Geschiedenis: Militaire geschiedenis* bij de Faculteit der Geesteswetenschappen en heeft op 17 december 2015 een verzoekschrift ingediend bij de examencommissie Graduate School of Humanities tot het volgen van de vakken *International Law of Military Operations* en *History and Theory of International Law*.

De examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid ontving op 7 januari 2016 dit verzoek. De heer _____ heeft per e-mail van 7 januari 2016 een onjuist antwoord ontvangen. Nog diezelfde dag is deze onjuistheid rechtgetrokken. Op 14 januari later volgde een definitieve afwijzing van zijn verzoek tot toelating tot beide vakken.

Op 2 februari 2016 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen appellant en verweerster.

Op 3 februari 2016 heeft de examiner van het vak *International Law of Military Operations* per e-mail laten weten aan de examencommissie dat appellant niet het tentamen kan afleggen, omdat hij niet aan de specifieke ingangseisen van het vak voldoet.

Bij besluit van 3 februari 2016 is aan appellant toestemming gegeven om het onderwijs van de vakken *International Law of Military Operations* en *History and Theory of International Law* te volgen, indien de groepsgrootte en het aantal aanmeldingen bij deze vakken dit toestaan. Wegens de bij dat vak in de studiegids gestelde ingangseisen kan appellant echter niet het tentamen van het vak *International Law of Military Operations* afleggen. Voor het afleggen van het tentamen van het vak *History and Theory of International Law* heeft appellant wel toestemming. In geding is nu enkel de toelating van appellant tot het tentamen van het vak *International Law of Military Operations*.

Het beroep van 11 februari 2016 is tegen dit besluit gericht.

Bij schrijven van 15 februari 2016 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Tot het treffen van een minnelijke schikking heeft verweerster geen aanleiding gezien en zij heeft een verweerschrift ingediend bij brief van 29 februari 2016.

Het beroep is behandeld tijdens een openbare zitting op 10 maart 2016, alwaar appellant is verschenen. Namens verweerster zijn verschenen de heer _____

II. Motivering

Standpunt van appellant

Appellant heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant geeft aan dat de examencommissie van zijn opleiding hem in eerste instantie toestemming heeft gegeven voor de twee vakken. Er was in de studiegids geen duidelijke ingangseis geformuleerd, anders had appellant zich – naar eigen zeggen – niet aangemeld. Appellant wijst op het lange

tijdverloop van de beslissing op zijn verzoek. Gedurende negen weken verkeerde hij in onzekerheid over zijn aanmelding.

Appellant stelt zich op het standpunt dat hem tijdens het gesprek op 2 februari 2016 met verweerster is toegezegd dat hij toegang zou krijgen tot de beide vakken. In het geding was volgens appellant enkel de vraag wanneer hij met deze vakken zou aanvangen. Er is volgens appellant niet gesproken over specifieke ingangseisen of overige voorwaarden voor zijn aanmelding.

Appellant stelt dat hij gezien zijn achtergrond voldoende voorkennis heeft om beide vakken te volgen en het tentamen af te leggen. Daar komt bij dat hij tegelijkertijd het vak *International Law of Military Operations* zou volgen, wat hem de vereiste verdieping zal opleveren. Mocht appellant het tentamen dan niet behalen, dan is dat zijn eigen verantwoordelijkheid, zo stelt appellant.

Appellant stelt zich op het standpunt dat verweerster gezien haar competentie de beslissing van de examinator van het vak *International Law of Military Operations* dient te verwerpen en verzoekt om onvoorwaardelijke toelating tot het tentamen van voornoemd vak. Voorts stelt appellant zich op het standpunt dat hij door misleiding aangaande zijn aanmelding voor voornoemde vakken studieovertraging heeft opgelopen. Hij verlangt hiervoor een financiële compensatie.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweerster erkent dat de ingangseisen niet helder staan geformuleerd in de studiegids. Evenwel geldt de algemene eis voor elke niet-selectieve masteropleiding aan de Faculteit der Rechtsgeleerdheid dat een juridische bacheloropleiding vereist is, zoals neergelegd in de Onderwijs- en Examenregeling Master FdR 2015-2016 (OER).

Verweerster erkent dat er lange tijd overheen is gegaan voordat appellant een beslissing ontving naar aanleiding van zijn verzoek.

Verweerster vond het gezien de omstandigheden fatsoenlijk om een afspraak te maken met appellant om het verzoek te bespreken. Verweerster stelt zich op het standpunt dat zij tijdens dit gesprek op 2 februari 2016 heeft aangegeven bereid te zijn de mogelijkheden te onderzoeken met de betreffende examinatoren om bij hoge uitzondering appellant toch toegang te verlenen tot voornoemde vakken. Er is nooit sprake geweest van een toezegging tot onvoorwaardelijke toegang.

Verweerster stelt zich op het standpunt dat zij het oordeel van de examinator ten aanzien van het verzoek van appellant mocht volgen.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Artikel 7.13, tweede lid, WHW bepaalt dat in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet ter zake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Artikel 7.13, tweede lid, onder s, WHW bepaalt dat daaronder ten minste worden begrepen waar nodig, dat het met goed gevolg afgelegd hebben van tentamens een voorwaarde is voor de toelating tot het afleggen van andere tentamens.
3. Artikel 2.1a, eerste en tweede lid, Deel A, van de OER bepaalt, voorzover hier van belang, het volgende:
 1. De niet-selectieve masters van de faculteit zijn:
(...)
d. *International and European Law*
(...)
 2. Toelaatbaar tot de in voorgaand lid aangewezen niet-selectieve masteropleidingen is de bezitter van een juridisch bachelordiploma van een Nederlandse of een buitenlandse universiteit, die aantoonbaar beschikt over

kennis, inzicht en vaardigheden op het niveau van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid, Fiscaal recht of Notarieel recht van de Universiteit van Amsterdam, inclusief de benodigde taalvaardigheid (...)

4. Niet betwist is dat deze stukken voor appellant toegankelijk zijn geweest en dat hij van de inhoud van de OER op de hoogte is geweest of had moeten zijn. Voorts staat vast dat appellant niet in het bezit is van een juridisch bachelordiploma. Appellant is dan ook niet toelaatbaar tot een juridische masteropleiding. Dit brengt, naar het oordeel van het College, niet met zich mee dat appellant evenmin toelaatbaar is tot het volgen van enkele vakken uit de masteropleiding. Het College acht het echter niet onredelijk dat verweerster daarbij eisen stelt aan de voorkennis van appellant.
5. Van het gesprek tussen appellant en verweerster op 2 februari 2016 zijn geen notulen gemaakt, zodat de inhoud van de gemaakte afspraken niet eenduidig kan worden vastgesteld.
6. Ten aanzien van het lange tijdsverloop tussen het verzoek van appellant en het besluit van verweerster heeft het College geconstateerd dat appellant zijn verzoek aanvankelijk heeft ingediend bij de examencommissie die verantwoordelijk is voor zijn masteropleiding Geschiedenis. Het verzoek is eerst op 7 januari 2016 bij verweerster terecht gekomen. Het bestreden besluit dateert van 3 februari 2016. Het College is van oordeel dat verweerster voldoende tijdig een besluit heeft genomen op het verzoek van appellant, mede gelet op het feit dat verweerster alvorens het besluit te nemen informatie heeft ingewonnen bij de examinator.
7. Op basis van de regeling van de bevoegdheden van de examencommissie in artikel 7.12b van de WHW en van die met betrekking tot de examinatoren moet worden gezegd dat de examencommissie onder meer is belast met het borgen van de kwaliteit van tentamens. De examencommissie is echter niet zelf bevoegd tot het afnemen van tentamens of het vaststellen van de uitslag daarvan. Die bevoegdheden berusten bij de door de examencommissie ingevolge artikel 7.12c, eerste lid, WHW aangewezen examinatoren. In het verlengde hiervan oordeelt het College dat het de examinatoren zijn die primair verantwoordelijk zijn voor de vorm en de inhoud van het door hen verzorgde onderwijs. In het licht van de bevoegdheidsverdeling past het de examencommissie om bij het beoordelen van een verzoek om toelating tot het onderwijs van een vak zich te richten naar het oordeel van de examinator, gegeven op basis van diens specifieke vakdeskundigheid, tenzij zou blijken dat dit oordeel niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen.
8. Het College heeft geconstateerd dat verweerster het toelatingsverzoek heeft beoordeeld op basis van algemene eisen. Het is aan de examinatoren van de betreffende vakken om eventuele aanvullende eisen te stellen. Het College ziet in hetgeen is aangevoerd geen grond voor het oordeel dat verweerster in het onderhavige geval het standpunt van de examinator over de vraag of er sprake was van voldoende voorkennis bij appellant niet had mogen volgen.
9. Het College is van oordeel dat het bestreden besluit niet onrechtmatig is. Anders dan appellant stelt, verkeert verweerster niet in de positie om het inhoudelijke oordeel van de examinator of appellant aan de vereiste voorkennis voldoet, terzijde te leggen en appellant toegang te verlenen tot het afleggen van de tentamens.
10. Voorts is het College, alle omstandigheden van dit geval in aanmerking genomen, niet gebleken van omstandigheden die noopten tot het toepassen van de hardheidsclausule zoals bedoeld onder artikel 5.1, Deel A, van de OER.
11. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat niet kan worden gezegd dat het bestreden besluit strijd oplevert met het recht. Het beroep is ongegrond.

III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid;
 - het College van Bestuur en
zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking wordt gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 12 april 2016

mr. N. van den Brink
secretaris

prof. mr. B.W.N. de Waard
voorzitter

Tegen deze beslissing kunt u binnen 6 weken beroep instellen bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.